

Den høitærede Indenrigsminister yttrede under Sagens 2den Behandling, at det med Hensyn til den modstridende Anskuelse, som gjerne vilde gjøre sig gjældende imellem Repræsentanterne for Kjøbstæderne og Landet, vilde være hensigtsmæssigt, at der var 2 Embedsmænd fra Statens Side i Raadet, som saaledes aldeles uinteressererede kunde impartialt bedømme Sagerne. Jeg har nøiøret overveiet dette; men, ihvorvel jeg indrømmer, at der ligger megen Sandhed deri, saa troer jeg ikke, at det fra alle Sider vil ganske blive betragtet saaledes derovre; jeg veed navnlig, at Landmændenes Repræsentanter betragte Provsten som Kjøbstadboer, da han boder og er Provst i en Kjøbstad. Jeg frygter derfor for, at de modstridende Anskuelser, som jeg indrømmer kunne være tilstede, snarere ville formeres end formindskes ved hans Sædes Bevarelse; og, om Kjøbstæderne end ere i en født Minoritet, saa troer jeg, at det er Ministeriet, som i vigtigere Sager er Mindretallets naturlige og rette Beskytter, og jeg tvivler ingenlunde paa, at denne Beskyttelse vil ydes, naar det er fornødent. Det forekommer mig forøvrigt, at der gjennem hele Udkastet gaaer en Bestræbelse for saavidt muligt at fjerne Statens Indflydelse paa Communerne og overlade disse saavidt muligt til de valgte Repræsentanters egen Bestyrelse, idet man har udeladt Herredsfogdens Stemme og Præstens Sæde, og jeg skønner da ikke Andet, end at der slet ikke er mindre Grund tilstede til at gennemføre den samme Anskuelse ogsaa paa et affides liggende Sted som Bornholm. I Henshold til disse kortelig anførte Grunde har jeg tilladt mig at stille mit Endringsforslag, som gaaer ud paa, at for Bornholms Vedkommende skal der dog ikke ved nærværende Lov foregaae anden Forandring i de hidtil gjældende Bestemmelser om Amtsrådets Sammensætning og Valg end den, at Provstens Sæde i Amtsrådet bortfalder, og jeg skulde meget ønske, at det maatte blive vedtaget.

J. F. Petersen: Som Undskyldningsgrund for, at de Endringsforslag, som jeg tilligemed endeel andre ærede Rigsdagsmænd har tilladt mig at stille til § 9, og som findes paa Bladet Nr. 74, ere fremkomne saa seent, skal jeg tillade mig at anføre, at jeg efter den

Udtalelse, som fandt Sted fra den ærede Ordførers Side under Sagens 2den Behandling, havde Anledning til at haabe, at en lignende Forandring vilde blive foreslaet fra Udvalgets Side, hvilket jeg naturligvis vilde have foretrukket. Da jeg imidlertid igaar erholdt Kundskab om, at dette ikke var Tilfældet, sølte jeg mig forpligtet til at forsøge, selv paa en extraordinair Maade, at faae denne Sag bragt for her i Salen. Forandringen gaaer, som det høitærede Thing vil see, ikke ud paa Andet end at holde Ordningen af de Forhold, der angaae de bornholmiske Kjøbstæders Repræsentation i Amtsrådet, forsaavidt udenfor Loven, og saaledes at disse, som oprindelig ere ordnede administrativt, ogsaa paa samme Maade fremtidig kunde undergaae mulige og ønskelige Forandringer. Ved det, at Ordet „tvende“ udgaaer, vinder man efter min Formening noget temmelig Væsentligt. Der vindes nemlig der ved, at Bornholms Itgesaavel som Landets øvrige Amtsråd, bliver sat istand til, uden at forrykke Forholdet imellem Kjøbstad og Land, at kunne vælge mellem de forskjellige Talstørrelser, som ere opstillede i § 9, og som bestemme det Antal, hvoraf de respective Amtsråd skal bestaae. Efter min Betragtning af Forholdene anseer jeg det ingenlunde for usandsynligt, at man paa Bornholm kunde vuske at vælge f. Ex. det høieste Antal; thi den Omstændighed, at Bornholms Amt er mindre end de øvrige Amter, troer jeg ikke her kan være en — og allermindst nogen afgjørende — Indvending derimod. Da dette Endringsforslag allerede ved förrige Behandling af denne Sag var under Omtale, skal jeg ikke længer opholde mig derved. Jeg er overbevist om, at min ærede Collega fra Bornholms 2den Valgfreds (Sonne) i det Dieblit, han kunde forsone sig med den Tanke, at Udkastets System ogsaa maatte udvides til Bornholm, med al Magt vilde understøtte dette Forslag og med mig anholde om Thingets Billigelse dertil. Med Hensyn til det Endringsforslag, som er opført paa Bladet Nr. 71, og som ogsaa forelaa ved 2den Behandling, saa skal jeg ikke gjentage de Indvendinger, jeg ved den Leilighed tillod mig at fremføre derimod. Jeg har havt god Leilighed til at tænke over denne Sag og natur-